

Sygn. akt I ACz 1817/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Wojciech Kościołek (spr.)

Sędziowie: SSA Józef Wąsik

SSA Zbigniew Ducki

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. K., L. K.

przeciwko (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 28 maja 2015 roku, sygn. akt IX GC 460/15

postanawia:

oddalić zażalenie

SSA Józef Wąsik SSA Wojciech Kościołek SSA Zbigniew Ducki

Sygn. akt I ACz 1817/15

UZASADNIENIE

Powodowie I. K. (1) i A. K. w pozwie z dnia 21 maja 2015 r. skierowanym przeciwko(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wnieśli o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego (...)w K. z dnia 3 lutego 1999 roku sygn. akt V Ng 4113/98/S zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, powołując się na zarzut przedawnienia należności objętej przedmiotowym tytułem wykonawczym. W pozwie zawarli wniosek o udzielenie zabezpieczenia zgłoszonego roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego Km 492/15 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. I. K. (2).

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek powodów o udzielenie zabezpieczenia roszczenia.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wyjaśnił, że zarzut przedawnienia przysługuje tylko wówczas, gdy zaspokojenie wierzyciela zależy od woli dłużnika (art. 117 par. 2 k.c.). Zatem zarzut przedawnienia nie może być skutecznie podniesiony w postępowaniu egzekucyjnym. W tej sytuacji Sąd Okręgowy uznał, że wygranie przez powodów zainicjowanej sprawy jest mało prawdopodobne. W konsekwencji, opierając się na treści art. 730¹ par. 1 k.p.c. uznał, że wniosek o udzielenie zabezpieczenia jest bezzasadny.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli powodowie, zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucili: 1/ naruszenie przepisów postępowania - art. 730¹ par 1 i 2 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie a w konsekwencji oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia, 2/ naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 117 i następnych ustawy Kodeks cywilny, dotyczących instytucji przedawnienia roszczenia poprzez ich niewłaściwe zastosowanie przy ocenie przesłanek udzielenia zabezpieczenia.

W konkluzji wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz udzielenie zabezpieczenia zgodnie ze złożonym wnioskiem oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu podali, że w sposób dostateczny uprawdopodobnili istnienie roszczenia oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Wytknęli Sądowi I instancji pominięcie regulacji art. 125 k.c., który wskazuje, że przedawnieniu mogą ulec roszczenia stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu, tak jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie. Zatem przedawnienie roszczenia nie jest instytucją dotyczącą tylko sytuacji, w których zaspokojenie wierzyciela zależy od woli dłużnika. Możliwość pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności z uwagi na podniesiony zarzut przedawnienia przewiduje wprost przepis art. 840 par 1 pkt 2 k.p.c.

W piśmie procesowym z dnia 15 lipca 2015 r., zatytułowanym „uzupełnienie zażalenia” powodowie nadto podali, że podstawą zabezpieczenia powództwa jest również okoliczność, że dochodzona należność główna została zaspokojona przed dłużnika w wyniku przekazania sprzętu na rzecz poprzednika prawnego pozwanego wierzyciela o wartości 77.000 zł protokołem z dnia 21 października 1999 r. Tym samym egzekucja z nieistniejącej wierzytelności jest niezasadna.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie może odnieść zamierzonego skutku, albowiem zaskarżone postanowienie, pomimo błędnej oceny prawnej wyrażonej w uzasadnieniu, odpowiada prawu.

Udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, a interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ k.p.c.). Sąd jest zobowiązany zatem - w trakcie tymczasowego postępowania zabezpieczającego - do dokonania oceny czy istnieje wysoki stopień prawdopodobieństwa, że roszczenie istnieje. Uprawdopodobnienie roszczenia wymaga jego zidentyfikowania i przytoczenia okoliczności faktycznych, na tle których ono powstało oraz środków dowodowych, których wykorzystanie w toku postępowania rozpoznawczego spowoduje wydanie orzeczenia o treści oczekiwanej przez uprawnionego (tak M. Romańska [w:] M. Romańska, O. Dumnicka, Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz, 2010 r. str. 50).

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii zasadności wniosku powodów o udzielenie zabezpieczenia, w kontekście twierdzeń podnoszonych na uzasadnienie żądania, ma treść art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Skutek w postaci wygaśnięcia zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: wykonanie zobowiązania przez spełnienie świadczenia zgodnie z jego treścią, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, świadczenie w miejsce spełnienia (datio in solutum), natomiast skutek w postaci niemożności egzekwowania zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: prolongata terminu spełnienia świadczenia, rozłożenie świadczenia na raty, przedawnienie roszczenia (tak trafnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 marca 2009 r., I CSK 282/08, LEX nr 528181)

Skoro w art. 840 § pkt 2 k.p.c. jest mowa o zdarzeniu, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, to przepis ten może mieć zastosowanie - jak się powszechnie przyjmuje - jedynie do takich jak wyżej wymienione lub podobnych zdarzeń, mających charakter materialnoprawny.

Sąd Apelacyjny, uwzględniając dotychczas zgromadzony materiał dowodowy na dzień orzekania (art. 316 k.p.c.), w tym stanowisko pozwanego wyrażone w odpowiedzi na pozew, nie przesądzając o zasadności roszczenia, uznał, że powodowie nie uprawdopodobnili by zobowiązanie stwierdzone tytułem wykonawczym w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego (...)w K. z dnia 3 lutego 1999 r. sygn. akt V NG 4113/98/s, zaopatrzonym w klauzulę wykonalności nie mogło być egzekwowane na skutek upływu terminu przedawnienia roszczenia.

Stosownie do treści art. 123 § 1 k.c. – bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, a takich czynności strona pozwana dokonywała, co wynika z treści odpowiedzi na pozew i dołączonych dowodów. Strona pozwana wskazała, że bieg przedawnienia przerwało wpisanie hipoteki przymusowej na nieruchomości dłużników w 2001 r. oraz złożenie wniosku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w M. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko powodom na podstawie przedmiotowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonych w klauzulę wykonalności (wniosek z dnia 26 kwietnia 2001 r.) (k. 45, 46). Złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego bez wątplenia jest bowiem czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu zaspokojenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Następnie strona pozwana wskazała, że dziesięcioletni termin przedawnienia zaczął biec na nowo – stosownie do art. 124 § 2 k.c. z chwilą wykreślenia hipoteki w dniu 10 lutego 2006 r. (k. 41 akt) i zakończyłby bieg w 2016 r. Postępowanie dowodowe przez Sądem meriti wyjaśni, czy obrona pozwanego okaże się skuteczna, natomiast na obecnym etapie postępowania, na potrzeby postępowania zabezpieczającego, brak jest podstaw do tego, by odmówić waloru wiarygodności argumentom pozwanej spółki odnoszącym się do braku uwiarygodnienia zgłoszonego roszczenia.

Mając powyższe na uwadze oraz fakt, że powodowie złożyli pozew w dniu 21 maja 2015 r. należy uznać, że powodowie nie uwiarygodnili roszczenia opartego na zarzucie przedawnienia, z żądaniem udzielenia ochrony prawnej któremu wystąpili, co stanowi wystarczającą podstawę do oddalenia ich wniosku, gdyż udzielenie zabezpieczenia uwarunkowane jest kumulatywnym spełnieniem przesłanek, wskazanych w art. 7301 § 1 k.p.c.

Na marginesie Sąd Apelacyjny wyjaśnia, że nie uwzględnił w postępowaniu zażaleniowym argumentów powodów zawartych w piśmie z dnia 15 lipca 2015 r. skierowanym do tut. Sądu Apelacyjnego i zatytułowanym „uzupełnienie zażalenia”, w którym powołano się na zarzut spełnienia świadczenia. Wskazać należy, że przedmiotem wniosku jest twierdzenie, że roszczenie istnieje, lecz nie może być dochodzone ze względu na przedawnienie. Zmiana podstawy faktycznej pozwu dokonana w piśmie procesowym stanowiącym uzupełnienie środka zaskarżenia jest nieprawidłowa i nie może stanowić podstawy oceny sądu drugiej instancji. Z tego względu Sąd Apelacyjny rozpatrzył w ramach postępowania odwoławczego wniosek o zabezpieczenie w granicach zawartych w pierwotnej podstawie faktycznej pozwu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.

SSA Józef Wąsik SSA Wojciech Kościółek SSA Zbigniew Ducki